

ACTIVITATS
— MEDUSA

Exposició *Prohaska me fecit*
TNC, vestíbul Sala Tallers
Del 20/12/17 al 23/12/17

PROPERES ESTRENES
I ESPECTACLES EN CARTELL

14/12/17 — 07/01/18
El perro del hortelano
Lope de Vega / CNTC
Sala Gran

11/01/18 — 11/02/18
Blasted (Rebentats)
Sarah Kane
Sala Petita

18/01/18 — 20/01/18
Lo Speciale
J. Haydn i C. Goldoni / Amb l'OBC
Sala Gran

CAFETERIA RESTAU-
RANT DEL TNC

Àmplia varietat de *montaditos* i entrepans. Tapes postfunció per compartir que canvien segons mercat. En els espectacles amb entreacte, menú Express, Bon Vivant i Bon Vivant Vegà per trobar-s'ho tot a punt a l'entreacte (imprescindible reserva prèvia). Reserves: 933 065 729.

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

MEDUSA

A partir de la novel·la
de R. Menéndez Salmón

Foto: David Ruano
Foto interior: Anna Miralles
Disseny: Forma
DL B 26721-2017

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

Benefactors

Col·laboradors

20/12/17
— 23/12/17

Sala Tallers
+16 anys

Durada
1 hora i 20 minuts

#medusaTNC
#TNCdetothom

Adaptació
dramatúrgica
Pablo Ley

Il·luminació
Guillem Gelabert

REPARTIMENT

Fotografia
Anna Miralles

Producció
**Premi Quim
Masó 2016,
Teatre Nacional
de Catalunya
i La Virguerria**

Direcció
**Aleix Fauró
Isis Martín**

So
Clara Peya

Patricia Bargalló
Heidi

Videoprojeccions
Francesc Isern

Teaser
Isak Férriz

Espectacle
guanyador del Premi
Quim Masó 2016

Escenografia
**Margherita
Mantovani**

Ajudant de direcció
Òscar Llobet

Pepo Blasco
Prohaska

Premsa
Neus Molina

Vestuari
Berta Riera

Ajudanta
de producció
Raquel Bargalló

Isis Martín
Investigadora

Producció executiva
Marina Fita

Ajudanta de direcció
en assaig
Anna Zvaizgne

Sergi Torrecilla
Stelenski

Aleix Fauró i Isis Martín,
Desembre 2017

La novel·la *Medusa* va arribar a les nostres mans per casualitat, com un regal, fa més de quatre anys. Quan la vam descobrir no podíem imaginar que es convertiria en el que és avui: el projecte teatral més ambiciós de La Virguerria. Diu Ricardo Menéndez Salmón que de tots els llibres que ha escrit, *Medusa* és el que menys es podia imaginar en llenguatge teatral. No és només que a La Virguerria ens agradin els reptes, o que pensem que tot, absolutament tot, és teatralitzable. És que l'obra de Menéndez Salmón té tanta força i tanta poesia i tanta bellesa que no ho vam poder evitar. La novel·la ens va captivar des de la primera pàgina i va fer sorgir en nosaltres la necessitat de convertir aquesta experiència solitària en una de col·lectiva.

Medusa és un espectacle on la paraula i la imaginació del públic se sumen per aconseguir convertir en imatges totes les situacions que planteja la novel·la. Viatgem amb Prohaska –fotògraf, cineasta i pintor– pels horrors del s. XX, des dels camps d'extermini nazis a les dictadures dels anys 50 a Llatinoamèrica, passant per la postguerra espanyola i finalitzant el viatge a Hiroshima. Prohaska ho veu tot, mira fins al final, però paradoxalment no se'n conserva d'ell ni una sola imatge, és una persona obsessionada en no deixar rastre. Això el converteix en un personatge misteriós del qual sempre en volem saber més.

Potser va ser pel protagonisme de l'experiència estètica i per tot l'imaginari que desperta que se'ns va passar pel cap la idea d'explicar la novel·la des del format teatral. Però, encara més, la reflexió sobre l'artista que planteja l'autor de la novel·la ens obliga a preguntar-nos quin és el nostre paper davant les catàstrofes de la Història. És l'artista un narrador que mostra impunement allò que l'envolta (l'art com a testament, espectral, transparent)? O és una peça clau per modificar el món? «Es pot viure sense rostre ni ideologia»? Parla un cínic o un savi? Un pessimista raonable o un odiós assassí? Una víctima o un botxí?

La novel·la de R.M. Salmón és impactant per la senzillesa amb què ens arriba a l'ànima, per la seva força, per la seva emoció i per l'imaginari que desperta en tots els lectors. L'espectacle que presentem conté els mateixos ingredients i es converteix en una experiència col·lectiva. Col·lectiva perquè ens interpel·la a totes com a persones d'una mateixa espècie i perquè ens fa reflexionar sobre el paper de l'art en els esdeveniments de la Història.

«*Se puede defender la obra de alguien que no solo estuvo de parte del monstruo sino que, consciente y fielmente, alimentó su imaginario? Merece la obra de Prohaska el espacio de un museo o solo es la actividad forense de un voyeur sin escrúpulos, que debería haber colgado del palo más alto de la ciudad de Nuremberg?*»

Jakob Stelenski